

Listy sv. Voršily

č. 4 - listopad 2015

ročník VIII.

Milí farníci,

nedávno jsme prožili svátky těch, kteří nás předešli na věčnost. A právě tyto svátky jsou příležitostí k mnohým úvahám. Ve skutečnosti je jen jediná cesta, která do věčnosti vede, a tou je smrt. Snaha si co nejvíce užít, žít sobecky, hledat dobro jen pro svůj život, to vede ke smrti v její hrůze, která se týká ztráty věčnosti. Kdo žije po vzoru Krista následováním jeho lásky ke druhým, ztrácí své „já“ až natolik, že by mohl s apoštolem Pavlem říci: „Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“ Potom v sobě nalezne život, který mu opravdu nikdo nevezme.

Povolání svatých spočívá v dovršení jejich života, který se stal naplněním lásky, která od Boha vychází, k němu směřuje a zároveň jej oslavuje. Ve spojení s ním se svatým dostává možnosti pomáhat nám na cestě k dovršení tohoto cíle.

Vezmeme-li tři významná, spolu související slova: svatost, smrt a věčnost, můžeme zjistit, že někdo je zesměšňuje, někdo se jich bojí a někdo je připraven přijmout je od Boha jako dar.

Jsme povoláni ke svatosti všedního dne, počínající malými skutky lásky, jako je obětavá pomoc, vlídné slovo, zájem o lidi, kterých si nikdo moc nevšímá. Veškerá naše svatost souvisí s posvěcováním od

Krista, který vždy byl a je svatý. Proto se vše, co je Jeho i v čem působí, může nazvat svatým. Ježíš nás přišel povolát a zachránit. Posvěcuje nás a osvobozuje od našich hříchů a nesprávných závislostí. Pro dosažení svatosti je potřebná touha každého z nás a současné otevření se Bohu.

Můžeme být často i svědky zesměšňování smrti při užívání jejich symbolů, například lidské lebky používané jen tak k zábavě lidí. Někteří při vědomí, že se zakrátko smrti nevyhnou, mají strach, který dávají najevo. Pro jiné je smrt přijetím Boží vůle. Kristus přišel, aby tuto vůli splnil, i když věděl, o jak kruté podstoupení smrti za lidstvo jde.

Boží vůlí je náš věčný život ve svatosti. Nic lepšího Bůh pro nás nemá. Všichni jsme k ní povoláni a to působením Ducha Svatého, necháme – li se od něj oživovat a přetvářet. Druhý vatikánský koncil nám říká, že křesťanská svatost není ničím jiným než plně prožívanou láskou k Bohu. To také často na svých apoštolských cestách připomínal, dnes již svatý, papež Jan Pavel II. Pro takové prožívání lásky jsme byli stvořeni a máme k ní dojít podobně, jako již došli před námi někteří naši bratři a sestry.

otec Pavel

Laudato si

V češtině vyšla "revoluční" encyklika papeže Františka "o péči o společný domov".

Klíčovým tematem encykliky je otázka: „Jaký svět chceme zanechat těm, kteří přijdou po nás, dětem, které právě vyrůstají?“

Podle papeže Františka však tuto otázku nelze řešit izolovaně, pouze v rámci životního prostředí. Papež upozorňuje, že se musíme ptát, co je smyslem života na zemi, jaké jsou hodnoty a základy společenského života, co je cílem naší práce a veškerého našeho úsilí.

Pokud se totiž nebudeme zabývat těmito hlubšími problémy, nepovede naše starost o ekologii k žádným významným výsledkům. Proto papež vybízí nejen věřící, ale též všechny obyvatele naší planety k ekologické konverzi a předkládá ve svém textu tzv. integrální ekologii, která se

nezabývá pouze problémy životního prostředí, ale řeší také hluboce lidské a sociální otázky.

Celá encyklika, která je významným příspěvkem k dosavadní sociální nauce církve, je prodechnuta nadějí: „Lidstvo je stále schopné společně pracovat na budování našeho společného domova“.

Portál pastorační

Člověk potřebuje přírodu

Je dobré naslouchat Zemi. Ano, chová se občas drsně, ale je to nenahraditelná učitelka. Země je věrná rytmu ročních období, době spánku a době plodnosti. Obvykle dodržuje své sliby dané těm, kteří nejenom pracují, ale dokážou i předvídat a společně se zabezpečit. Přináší nám poučení, když ukazuje, jak směšný je individualistický přístup a jak bohatě odměněni jsou ti, kteří umí zorganizovat **spolupráci** a vytváření rezerv. Její rozmary, jež mohou být příčinou děsivých lidských tragédií, ale zdůrazňují tvrdou zásadu: člověk přežije a naplní svůj život jen v solidaritě s druhými. Ano, Země je škola moudrosti.

Zpracováno podle knížky „Abbé Pierre“ : Testament

Dovolím si vybrat z tohoto článku slovo spolupráce. Domnívám se, že je to jeden z klíčových, ale zároveň nejtěžších úkolů. Začíná už v našich rodinách. Spolupráce, aby byla plodná, vyžaduje i snahu komunikovat mezi sebou, umět si naslouchat, vzájemně se povzbuzovat a respektovat se... Chceme-li vyhovět papeži Františkovi, možná bychom se jako farníci měli nejprve zamyslet nad tím, jak spolu co nejlépe komunikovat a navzájem sdílet své nápady či názory. Příležitost k pravidelnému tematickému setkávání máme dost: biblická hodina, setkávání po mši svaté, děti při výukách náboženství, dětská společenství v Lovčicích, modlitby matek na faře či manželská setkání, ale i zde je možnost dalších nepravidelných farních setkávání.

Dagmar Ulrichová

Co jsme prožili...

NEK očima účastníků

V sobotu 17. října t. r. vyvrcholil v Brně na náměstí Svobody slavením mše svaté Národní eucharistický kongres v ČR. Dovolte mi, abych se také v našem farním zpravodaji s vámi podělila o zážitky naší výpravy.

V sobotu, v 6:15 hod. jsme od fary vyrazili v plně obsazeném autě do Brna, abychom v jednotě s ostatními věřícími byli účastni na vyvrcholení několikaměsíčních příprav a modliteb za Národní eucharistický kongres a společně při slavnostní Mši svaté „obnovili skrze Pána Ježíše v tajemství Eucharistie smlouvu novou a věčnou s Bohem“. Na Náměstí Svobody jsme byli 10 minut před zahájením mše. Shlédlí jsme taneční vystoupení, které zřejmě, jak jsme se s ostatními shodli, vyjadřovalo hřích, který padl na lidstvo, oběť Pána Ježíše a miska s hořícím plamenem v rukách tanečníků, nám připomínala věčnou naději ve spásu. (Odlehčující poznámka: děvčata tančila asi v 8 stupních C v šatech na ramínka, za což od nás zahalených do zimních bund sklidila další obdiv). Před Mší svatou jsme vyslechli uvítací řeč náměstkyně primátora Brna Ing. Kláry Liptákové, která se naší výpravě velmi líbila: “Srdečně vás zdravím, jménem města Brna. Města, které je dnes moderní, ale má také pohnutou historii. Přes dnešní mimořádné události bych ráda vzpomenula historie před 370 lety, kdy se sem valily hordy Švédů. Tehdy obránci čelili 20- ti násobné přesile. Přesto se jim podařilo udržet město přes tři měsíce, tak dlouho dokud Švédové neodtáhli. Tato událost by byla považována generacemi za zázrak. Co tehdy obránci měli? Měli hlad, strach o život, holé ruce, ale měli velkou víru. Víru, která plodila naději. Co máme my dnes? Naštěstí hlad nemáme, za což můžeme děkovat, ale snad máme víru. A proto bych chtěla poprosit, abychom se dnes společně tou naší vírou přimluvili za to, aby došlo zase k zázraku. Abychom vyprosili lásku do srdcí, jak Brňanům, tak ostatním obcím, z nichž jste přišli. Lásku ve smyslu empatie vůči ostatním lidem, vcítění se do jejich potíží, snahy jim pomoci a obětavosti. Na těchto hodnotách je postaveno celé evropské dědictví.”

Mši svatou celebroidal kardinál Paul Josef Cordes. Po promluvě ve spojení s modlitbami a odkazem našich národních patronů předstupovali

zástupci diecézí a předkládali Bohu své prosby. Při závěrečných obřadech přečetl Mons. Jan Graubner dopis papeže Františka a kardinál Dominik Duka pronesl svoji zdravici. Následoval eucharistický průvod na Zelný trh. Vpředu kříž, svíce, ministranti, dále děvčata v bílých šatech-družičky, děti Eucharistie se šerpami, krojovaní, řeholníci a řeholnice v hábitech, jáhni, kněží, biskupové, Nejsvětější svátost oltářní (NSO) – monstrance - baldachýn, církevní hnutí a komunity, V. I. P. osoby v doprovodu ÚZS, průvod uzavírali věřící a účastníci. My jsme zůstali dle doporučení na Náměstí Svobody a sledovali další průběh pomocí velkoplošné obrazovky. Na Zelném trhu požehnal Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský NSO, hlavní organizátor NEK pater Pavel Dokládal moderoval projevy čestných hostů. Krásným zážitkem byl společný závěrečný zpěv české hymny.

Po skončení Mše svaté se naše výprava přesunula „šalinou“- tramvají k autu na okraji Brna a dále směr Chlumeč n. C. Cestou jsme s vděčností přijali pozvání otce Pavla na soukromé zakončení naší poutě pozdním obědem.

Za účastníky Dagmar Ulrichová

Promluva kardinála Paula Josefa Cordese, pamětní list a liturgie Mše svaté z NEK je pro zájemce k dispozici vzadu na stolečku v kostele.

Ohlédnutí...

Jak jsme slavili slavnost sv. Václava

Našeho národního patrona jsme si připomněli různými způsoby. Ve **Staré Vodě, v kostele zasvěcenému sv. Václavovi**, je poutní mše silným zážitkem, o který se s námi podělila p. Eva Hušková:

„Kolem svátku sv. Václava, je vždy krásných posledních slunečných dnů.“ Tak píše ve slohové práci naše babička Růža, narozená v roce 1919. Lidé se na pouť velice těšili, dvory musely být vymetené, natíraly se chalupy i vrata. Uklízel se hřbitov, na hroby se pokládaly živé květy. Také sál v hospodě byl připraven k pouťové taneční zábavě. Samozřejmě kostelíček byl zbaven všech pavučin atd. Říkalo se „pout“,

lidé si podávali ruce při setkání v obci a přáli si: “Ať se vám „pout“ vydaří.“ Pekli se koláčky, trubičky, věnečky, byly zabíjačky. Ovšem vrcholem byla nedělní Svatováclavská mše.

Po desetiletém uzavření kostela, se od roku 2008, kdy byl znovu vysvěcen, opět pomalu vrací úcta a víra. Jistě pomáhá pravidelná nedělní mše, opravený kostel a zvonice a všechny slavnosti, které k tomu patřily, ale i hudba. Krásný je zvuk varhan a zpěv manželů Dvořáčkových a chrámového sboru sv. Voršily. Ale i tiché mše bez varhan, oslovuje kostelík svojí atmosférou. Přicházejí proto lidé z jiných obcí, blízkých, vzdálených i dalekých. Je radostné prožívat mši svatou, opět ve společnosti plně obsazeného kostela, za zvuku varhan a zpěvu, jaká byla v neděli 27. 9. 2015. Jako bychom se vrátili do dřívějších dob. Inu kdo zpívá, dvakrát se modlí, jak už bylo řečeno. Upřímně Pán Bůh zaplať za tyto dary.

Zamyšlení

Do kostela přišla nesourodá společnost pěti mužů, mezi nimi jeden Rom. Nebyli zrovna ve svátečním oděvu, vhodném pro nedělní mši. Na zádech různé batůžky. Přivítaly je pohledy plné obav. Ti muži, ale než usedli do lavic, poklekli před oltářem jak se má, bezvadně znali liturgii a bez kancionálu, odpovídali, klekali a zpívali celou mši. Po odchodu kněze zůstávali. Přiznávám, byla jsem trochu v rozpacích. Tu mne nejstarší z nich oslovil, jestli se mohou pomodlit Korunku Božího milosrdenství. Odpovídám: „Ano, pomodlím se s vámi.“ Muž projevil radost, že tu modlitbu znám a že se ji s nimi pomodlím. Inu, tak se poslední, stávají prvními. Ať už se jim v životě přihodilo cokoli, že putují krajinou, ONI opravdově víru žijí.

Eva Hušková

V Lovčicích se dne 28. 9. konala děkovná bohoslužba, a to při příležitosti svátku a narozenin otce Václava Netuky výpomocného duchovního farnosti, a taky při příležitosti 10. výročí svěcení jáhna farnosti Vladimíra Beňa.

Po mši svaté, které předsedal otec Pavel Seidl, následovalo posezení, při kterém byly promítnuty fotky z obřadu svěcení spojené s komentářem o jáhenství, a zaznělo také svědectví ze života otce Václava.

Využíváme tuto příležitost, abychom našim čtenářům přiblížili charakter jáhenské služby v katolické církvi.

Pojem jáhen (taky diakon) pochází z řeckého diakonos „služebník“. V Písmu svatém sám Pán Ježíš o sobě říká, že „nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil“ (Mt 20, 28), On „vzal na sebe podobu služebníka“ (Fil 2,7), On je Služebník, jeho život lásky, dar jeho spásy má charakter služby. Každý následovník Pána Ježíše si má osvojit Kristovo smýšlení služby, životní styl služebníka.

V životě prvotní církve však vzniká potřeba specifické služby společenství. Služba jáhnů základ v ustanovení 7 služebníků – pomocníků apoštolů v jeruzalémském církevním společenství (Sk 6,1 - 6). Jáhen je tedy služebník církve vysvěcen a poslán biskupem, aby pomáhal kněžím v jejich službě místní církvi. Úkolem jáhnů je především vytvářet společenství, je služebníkem Slova (předčítá z evangelia při liturgii, může kázat a vyučovat), je služebníkem svátostí a svátostin (rozdává eucharistii, může křtít, oddávat, pohřbívat, žehnat), je služebníkem potřebných (nemocní, chudí), angažuje se službou ve světě (charita, školství, kultura).

Liturgickým oděvem jáhna při bohoslužbě je dalmatika, jáhen na rozdíl od kněze nosí na albě štolu šikmo přes levé rameno a sepjatou na boku. Jáhni mohou být dočasní (ti jsou na jáhny svěceni pouze přechodně před kněžským svěcením), nebo jako trvalí (trvalým jáhnem může být i ženatý muž).

PaedDr. Vladimír Beňo, jáhen farnosti Lovčice

Osm farníků prožilo slavnost sv. Václava poněkud netradičně a světsky na raftu s místními skauty v Praze na řece Vltavě. Jedinečný pohled z lodi na Karlův most a sochy svatých tyčících se po staletí k nebi, vyvolával v mnohých z nás silné emoce. Wikipedie uvádí, že čeští skauti se hlásí k odkazu sv. Václava, který byl od roku 1994 přijat za jejich ochránce. Pro junáky se stal vzorem v pomoci druhým, v statečném a laskavém jednání. Hlavním odkazem je pro ně Václavovo odpuštění bratru Boleslavovi.

Dagmar Ulrichová

V neděli 25. října, kdy jsme v naší farnosti slavili posvícení, jsme měli možnost prožít společně radost z krásného zpěvu a hudby, kterým nás obohatili farníci z Dolní Čermné. Velice jim touto cestou děkujeme!

Za farníky Helena Krátká

V posledním období jsme ve farnosti, mimo jiné, prožili velmi pěkný farní den, pouť na Národní eucharistický kongres a slavnostní posvícení. Rád bych jako člen farní rady poděkoval všem, kteří se podíleli na zajištění těchto akcí nebo se jich zúčastnili, zejména bych chtěl poděkovat otci Pavlovi, který má na těchto akcích bezpochyby největší zásluhu.

Josef Ulrich

Srdečně zveme

Městské muzeum Loreta ve spolupráci s O.s.K.s. a Římskokatolickou farností připravuje **výstavu betlémů** v kostele Nejsvětější Trojice.

Betlémy – české betlemářství je jedním z významných fenoménů lidové kultury. Vánoce našich předků krásily lidové jesličky, ať velké vyřezávané, nebo úplně miniaturní za oknem v mechu. Podle legendy byl prvním zpodobitelem betlémské události František z Assisi, který už v roce 1223 sestavil v jeskyni blízko italského Greccia výjev s živým oslíkem a volkem. Lidé začali brzy s napodobováním, a tak vznikaly obrazy narození Páně v malbě, reliéfní řezbě i plastice. Vyřezávané jesličky se nejprve objevovaly v kostelích, v Praze poprvé v roce 1562 u jezuitů. Tento zvyk přerušil zákaz císaře Josefa II. vydaný koncem 18. století, který se vztahoval na vystavování betlémů v kostelích. Začaly se tak vytvářet soukromé domácí jesličky. Přidávala se spousta „daráčků“, muzikantů, řemeslníků, zvířat, domků, fantaskních krajín apod. V naivní symbióze tak stojí vedle sebe sloni s palmami a ponocný v kožichu s českým Voříškem.

Možnost navštívit výstavu bude v rámci akcí „Zahájení adventu“ a „Zlatá neděle“, více v rozpisu AKTIVITY V NAŠICH FARNOSTECH.

Helena Krátká

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH 2015
V NAŠICH FARNOSTECH

24. prosince – ČTVRTEK - ŠTĚDRÝ DEN

Lovčice - 16:00 h. - půlnoční mše svatá

Babice - 20:30 h. - půlnoční mše svatá

Mlékosrby - 22:00 h. - půlnoční mše svatá

Stará Voda - 22:00 h. - půlnoční bohoslužba slova

Chlumec n. C. - 24:00 h. - půlnoční mše svatá - zpívá Chrámový sbor

25. prosince – PÁTEK - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Chlumec n. C. - 9:00 h.

Lovčice - 11:00 h.

Mlékosrby - 11:00 h.

Stará Voda - 15:00 h.

26. prosince - SOBOTA - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

Chlumec n. C. - 9:30 h.

Nepolisy - 11:00 h.

Lovčice - 15:00 h. Jesličková pobožnost

27. prosince - NEDĚLE - Svátek Svaté Rodiny

Chlumec n. C. - 9:00 h.

Lovčice - 11:00 h.

Mlékosrby - 11:00 h.

Stará Voda - 15.00 h. – O svátku Svaté Rodiny bude zamyšlení

nad našimi rodinnými vztahy

31. prosince - ČTVRTEK – SILVESTR,

poslední den občanského roku

Chlumecký n. C. - 17:00 h.

1. ledna 2016 – PÁTEK - Slavnost MATKY BOŽÍ, NOVÝ ROK

Chlumecký n. C. - 9:00 h.

Lovčice - 11:00 h.

Mlékosrby - 11:00 h.

Stará Voda - 15:00 h.

2. ledna - SOBOTA

Lučice - 15:30 h.

Domov důchodců V Podzámčí - 17:00 h.

3. ledna - NEDELE - Slavnost Zjevení Páně

Chlumecký n. C. - 9:00 h.

Lovčice - 11:00 h.

Mlékosrby - 11:00 h.

Stará Voda - 15:00 h.

10. ledna - NEDELE - Svátek Křtu Páně, končí vánoční doba

Chlumecký n. C. - 9:00 h. - zpívá Chrámový sbor

Lovčice - 11:00 h.

Mlékosrby - 11:00 h.

Stará Voda - 15:00 h. - zpívá Chrámový sbor

AKTIVITY V NAŠICH FARNOSTECH (ZIMNÍ OBDOBÍ)

21. 11. - sobota - Stará Voda v 14:00 h. - posvícenská mše svatá

22. 11. - neděle - závěr církevního roku - Slavnost Ježíše Krista Krále

29. 11. - neděle - zahájení adventu Chlumec n. C. - náměstí v 17:00 h.

Výstava betlémů v kostele N.Trojice v Chlumci 16 - 19 h.

5. 12. - sobota – Mikuláš a děti – děkanství v Chlumci n. C. v 17.30 h.

20. 12. - Zlatá neděle na chlumeckém rynku

Betlémské světlo v Děkanském kostele v Chlumci n. C.

Výstava betlémů v kostele N. Trojice v Chlumci, 10:00 – 16:00 h.

PRAVIDELNÉ MŠE SVATÉ V NAŠICH FARNOSTECH

Neděle

Chlumec n. C. - sv. Voršila 9.00 h.

Mlékosrby 11.00 h.

Lovčice 11.00 h.

Stará Voda 15.00 h.

Pondělí Chlumec n. C. – kaple děkanství 17.00 h.

Středa Chlumec n. C. – kaple děkanství 17.00 h.

Pátek Chlumec n. C. – kaple děkanství 17.00 h.

Sobota 1. Lučice 15.30 h.

Sobota 3. Nepolisy 15.30 h.

Sobota týdně Pension V Podzámčí 17.00 h.

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

Biblická hodina - středa 19:00 h děkanství v Chlumci n.Cid.

Výuka náboženství - děti 1. - 5. tř. - čtvrtek 14:00 h děkanství

Výuka náboženství - děti 6. - 9. tř. - pondělí 14:00 h děkanství

Modlitby matek - středa 15:30 h děkanství v Chlumci n. C.

Setkání po mši svaté - neděle 10:00 h děkanství v Chlumci n. C.

Dětské společenství - pátek 1x měsíčně dle domluvy fara Lovčice.

Manželská setkání - 1x měsíčně místo a čas dle domluvy se zájemci.

Moc děkuji všem, kteří jakkoliv pomáhali při tvorbě Listů, ať už článkem, pomocí s grafikou, korekturou či radou a svým názorem.

Dagmar Ulrichová

Listy sv. Voršily vydává jako informaci pro své farníky
Římskokatolická farnost - děkanství

Čelakovského 40, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou
telefon 495 485 306, mobil: 737 443 792

e-mail: pavel.seidl@tiscali.cz

www.chlumeckafarnost.cz

IČ: 64806383

bankovní spojení: 1081945309/0800

Duchovní správce: ICLic. Pavel Seidl, děkan